

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200405
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5020200405.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, za účasti ďalších účastníkov konania: 1) Metalimpex Slovakia, s.r.o., so sídlom: Coburgova 84, 917 02 Trnava, IČO: 35 895 373, 2) Obec Lietavská Lúčka, so sídlom: Cementárska 3, 013 11 Lietavská Lúčka, IČO: 00 648 981, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k.: 30S/154/2020 - 277, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.

II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal rozhodnutie č. OU-ZA-OSZP3-2019/003892-004/Hnl zo 4. apríla 2019, ktoré bolo rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odborom opravných prostriedkov (ďalej len „žalovaný“) pre nedostatky zrušené rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2019/036019/KUZ z 24. septembra 2019 a vec bola vrátená na nové konanie.

2. Prvostupňový orgán rozhodol opätovne rozhodnutím č. OÚ-ZA-OSZP3-2019/003892-027 Hnl z 10. decembra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o EIA“) tak, že zámer navrhovanej činnosti „Zariadenie na zber odpadov - prevádzka Lietavská Lúčka“ ďalšieho účastníka konania v rade 1) sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2020/015944-002 z 27. augusta 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo vydané v súlade s právnymi predpismi, vydal ho príslušný správny orgán, vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, obsahovalo predpísané náležitosti a je vecne správne.

II. Konanie pred správnym súdom

4. Rozhodnutie žalovaného napadol žalobca správnou žalobou z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d/, f/, g/ Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“). Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov; skutkový stav, ktorý vzal

orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu. Žalobca tiež namietal, že v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

5. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú rozsudkom č. k.: 30S154/2020 - 277 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“). Správny súd poukázal na všeobecnosť správnej žaloby a žalobné námietky (body) vyhodnotil ako nedôvodné najmä z nasledujúcich dôvodov:

i) námietku nesprístupnenia verejných dokladov žalobcovi vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Mal za to, že prvostupňový orgán sprístupnil verejnosti informácie o životnom prostredí ako aj zámer o zmene navrhovanej činnosti a toto sprístupnenie bolo vykonané spôsobom, ktorý je v dnešnej dobe štandardný, teda zverejnením na webovej stránke prvostupňového orgánu, respektíve Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky. Úlohou správneho orgánu podľa správneho súdu nie je poskytovať zo spisu listiny, ktoré požaduje účastník konania, najmä keď účastník konania môže do spisu nahliadnuť a keď bol podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“) riadne upovedomený o možnosti oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie pred jeho vydaním;

ii) námietku nedostatočného odôvodnenia prvostupňového orgánu v nadväznosti na nevyhodnotenie stanovísk podľa § 29 ods. 3 odkazujúceho na § 23 ods. 4 zákona o EIA, vyhodnotil ako nedôvodnú vzhľadom na skutočnosť, že žalobcove pripomienky vyhodnotenú boli. Rovnako boli vyhodnotenú aj návrhy na prijatie opatrení a to, že pripomienkam žalobcu nevyhoveli a že návrhy opatrení boli vyhodnotenú ako nedôvodné, nie sú dôvody na zrušenie rozhodnutí správnych orgánov. Prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného podľa správneho súdu obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a to aj v súlade s § 29 ods. 3 a 13 zákona o EIA, keď výrok rozhodnutia obsahuje podmienky eliminujúce alebo zmierňujúce negatívne vplyvy na životné prostredie;

iii) námietku porušenia Aarhuského dohovoru vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Opätovne upriamil pozornosť na to, že informácie boli riadne zverejnenú na webových sídlach správnych orgánov. Námietku porušenia ustanovení Aarhuského dohovoru z dôvodu neumožnenia žalobcovi zúčastniť sa konzultácií vyhodnotil správny súd taktiež ako nedôvodnú. Dôvodil, že konzultácie v zmysle § 63 zákona o EIA sú fakultatívnym inštitútom využívaným na základe úvahy správneho orgánu o vhodnosti ich vykonania. Keďže prvostupňový orgán nepovažoval vykonanie konzultácií za nevyhnutné a konzultácie nenariadil, nemohlo dôjsť k porušeniu žalobcovho práva zúčastniť sa konzultácií;

iv) námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov pre ich nedostatočné odôvodnenie vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia ako aj rozhodnutia žalovaného obsahujú zákonné náležitosti. Správne orgány uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre ich rozhodnutia, akými úvahami boli vedenú, ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia podľa správneho súdu dáva presvedčivú a zrozumiteľnú odpoveď na v konaní posudzovanú relevantnú otázku a dostatočne odôvodňuje záver, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA. Žalovaný sa dostatočne zaoberal všetkými odvolacími námietkami žalobcu, ku ktorým sa vyjadril a svoj právny záver riadne zdôvodnil;

v) vo zvyšku vyhodnotil správny súd námietky žalobcu ako príliš všeobecnú a vágne. Na námietky uplatnenú až v replike žalobcu neprihliadal vzhľadom na § 183 SSP, v zmysle ktorého: žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanoviská účastníkov

6. Rozsudok správneho súdu napadol žalobca kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Vznesenú kasačnú body žalobcom kasačný súd zhŕňa v nasledovnom texte.

7. Prvostupňové rozhodnutie a rozhodnutie žalovaného nespĺňajú požiadavky vyplývajúce z § 46 a § 47 ods. 3 správneho poriadku. Odôvodnenia uvedených rozhodnutí preto žalobca považuje za nedostatočné.

8. Správny súd podľa žalobcu nesprávne právne posúdil aplikáciu § 29 ods. 13 zákona o EIA. Žalobca namietal nepresvedčivosť rozhodnutí správnych orgánov, nakoľko prvostupňový orgán neuviedol, ktoré kritériá podľa prílohy č. 10 zákona o EIA boli základom výroku o ďalšom neposudzovaní a prvostupňový orgán zároveň nezdôvodnil akceptáciu alebo neakceptáciu zmierňujúcich opatrení navrhnutých žalobcom.

9. Žalobca ďalej namietal nesprávne právne posúdenie zverejnenia všetkých informácií na webových stránkach pričom tvrdil, že zverejnené mali byť aj stanoviská dotknutých orgánov, keďže ich je nutné považovať za dôležité informácie pre rozhodnutie podľa § 29 ods. 3 zákona o EIA.

10. K nesprávnemu právnemu posúdeniu dospel podľa žalobcu správny súd aj v nadväznosti na námietku absencie konzultácií. Žalobca zotrval na svojom tvrdení zo správnej žaloby, že konzultácie sú podľa § 63 zákona o EIA povinným inštitútom.

11. Ďalšou kasačnou námietkou žalobca opätovne brojil proti posúdeniu odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov ako dostatočných. Žalobca má za to, že odôvodnenie, v zmysle ktorého výsledky zisťovacieho konania síce nepoukázali na predpokladané prekročenie medzných hodnôt v oblasti životného prostredia, ale v ktorom zároveň vychádzia hodnota jednotlivých medzných hodnôt absentuje, je nedostatočné. Prvostupňový orgán nemôže podľa žalobcu konštatovať neprekročenie medzných hodnôt bez toho, aby tieto hodnoty boli v rozhodnutí uvedené.

12. Záverom žalobca namieta rozpor postupu správnych orgánov s princípom dobrej verejnej správy. Rozsudok správneho súdu navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

13. Žalobca navrhol tiež podanie prejudiciálnych otázok: a) či samotný podobnosť jednotlivých podaní a žalôb sťažovateľa sú zneužívaním práva, ktoré priznáva Smernica EIA verejnosti; b) či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu k podaniu odôvodneného stanoviska sú v súlade so Smernicou EIA; c) či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány vo vzťahu ku konzultáciám sú v súlade so Smernicou EIA; d) či výklad práva, ktorý nepreferuje dosiahnutie zmiery v rámci konania o posudzovaní vplyvov je v súlade so Smernicou EIA.

14. Žalovaný ani ďalší účastník konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Právne posúdenie kasačným súdom

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h/ SSP.

16. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

17. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Žalobca je od súdneho poplatku oslobodený v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v účinnom znení.

18. Kasačný súd po posúdení veci dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

19. Ako prvým sa kasačný súd zaoberal kasačným bodom absencie zákonom predpísaných náležitostí v prvostupňovom rozhodnutí a v rozhodnutí žalovaného (v zmysle § 46 a § 47 ods. 3 správneho poriadku a § 29 ods. 13 zákona o EIA), ktorý vyhodnotil ako nedôvodný. Po oboznámení sa s administratívnym a súdnym spisom kasačný súd dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie rovnako ako rozhodnutie žalovaného, ich výroky ako aj odôvodnenia obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti. Výrok prvostupňového rozhodnutia obsahuje tak náležitosti ustanovené v § 47 ods. 2 správneho poriadku ako aj určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa zákona o EIA (§ 29 ods. 13 zákona o EIA). Keďže ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť nepodlieha posudzovaniu podľa zákona o EIA, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj 5 podmienok, ktoré eliminujú alebo zmiernujú vplyv na životné prostredie.

20. Čo sa odôvodnenia týka, je nutné konštatovať, že nie je pravdou, čo tvrdí žalobca, že prvostupňový orgán nezdôvodnil akceptáciu alebo neakceptáciu zmiernujúcich opatrení navrhnutých žalobcom. Naopak, prvostupňový orgán sa na stranách 8 až 13 jednotlivo vyjadruje ku všetkým žalobcovým pripomienkam. Najčastejším dôvodom pre nezpracovanie žalobcových pripomienok bolo, že žalobcove požiadavky boli v nadväznosti na predložený zámer a navrhovanú činnosť bezpredmetné.

21. Príkladmo kasačný súd poukazuje na požiadavku č. 5, ktorou sa žalobca domáhal riešenia parkovacích miest ako podzemných garáží a povrch územia žiadal upraviť ako lokálny parčík. Na uvedené mu prvostupňový orgán odpovedal, že vzhľadom na navrhovanú činnosť, ktorou je zariadenie na zber odpadov a zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v účinnom znení, nie je vhodné stavať podzemné garáže a verejné parčíky. Obdobne kasačný súd poukazuje na požiadavku č. 17, ktorou žalobca žiadal riešiť náhradnú výsadbu výlučne výsadbou vzrastlých stromov, na čo mu opätovne prvostupňový orgán odpovedal, že v zmysle predloženého zámeru nedôjde k žiadnemu výrubu drevín, preto je žalobcova požiadavka bezpredmetná. Takéto odôvodnenie považuje kasačný súd za dostatočné a

námietky absencie zákonom predpísaných náležitostí rozhodnutí správnych orgánov preto kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodné.

22. Žalobca namieta nedostatočnosť a nepresvedčivosť odôvodnenia prvostupňového orgánu aj v nadväznosti na absenciu uvedenia medzných hodnôt. Podľa žalobcu prvostupňový orgán nemôže konštatovať neprekročenie medzných hodnôt bez toho, aby tieto hodnoty boli v rozhodnutí uvedené. S týmto tvrdením žalobcu sa kasačný súd nestotožňuje. Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v účinnom znení: prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi ... Kasačný súd v tomto smere poukazuje napríklad na vyhlášku č. 250/2023 Z. z. o kvalite ovzdušia, ktorá stanovuje horné a dolné medze na hodnotenie úrovne znečistenia ovzdušia v prílohe č. 7. Obdobne vyhláška č. 636/2004 Z. z. ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu surovej vody a na sledovanie kvality vody vo verejných vodovodoch v prílohe č. 1 stanovuje medzné hodnoty ukazovateľov pre kategórie kvality surovej vody. Vzhľadom na skutočnosť, že medzné hodnoty vyplývajú priamo z osobitných predpisov a nie sú výsledkom výpočtu, správnej úvahy, dokazovania či iného postupu správneho orgánu v konaní, kasačný súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že absencia medzných hodnôt v odôvodnení rozhodnutia spôsobuje jeho nezákonnosť. Námietku žalobcu preto vyhodnotil ako nedôvodnú.

23. Kasačná námietka, ktorou žalobca namieta nezverejnenie stanovísk dotknutých orgánov a verejnosti je nedôvodná. Kasačný súd dáva do pozornosti, že túto námietku už niekoľkokrát posudzoval vo svojich skorších rozsudkoch, a preto podľa § 464 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého: ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie, cituje odôvodnenie jedného z nich:

Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. sp. zn. 3Svk/4/2023 zo dňa 28. marca 2024

„36. Ak sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že v zisťovacom konaní neboli zverejnené stanoviská dotknutých orgánov či verejnosti, aj túto námietku kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V zmysle príslušných ustanovení § 24 ods. 1 zákona EIA príslušný orgán má povinnosť zverejniť informácie o navrhovanej činnosti alebo jej zmene (napr. kde možno získať informácie o zmene navrhovanej činnosti, o prístupe verejnosti) a podľa § 29 zákona EIA zverejňuje napr. oznámenie o zmene navrhovanej činnosti, kde možno do zámeru nahliadnuť či kedy k nemu možno zasielať pripomienky. Žiadne ustanovenie zákona EIA nestanovuje povinnosť príslušného orgánu zverejňovať stanoviská dotknutých orgánov, z toho dôvodu kasačný súd vyhodnotil postup príslušného orgánu za zákonný. Ak sťažovateľ odkazuje na ustanovenie § 24 ods. 1 písm. i/ zákona EIA, podľa ktorého príslušné správne orgány zverejňujú aj iné informácie dôležité na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia, toto ustanovenie je podľa kasačného súdu potrebné vykladať tak, že neupravuje povinnosť sprístupňovať iné dokumenty ako sú uvedené v danom ustanovení (tieto zákonodarca presne určil), ale týka sa informácií nezachytených v dokumente. Navyše, ak toto ustanovenie odkazuje na „povolenie“, toto treba vykladať v súlade s definíciou tohto pojmu stanovenou v § 3 zákona EIA, pričom ide o rozhodnutie v nasledujúcom povoľovacom konaní a nie o rozhodnutie vydané v zisťovacom v konaní, ktoré je predmetom posudzovanej veci.“

24. Vo vzťahu k predmetnej námietke je potrebné uviesť, že daná námietka bola opakovane vyhodnotená kasačným súdom ako nedôvodná aj v ďalších rozhodnutiach, napríklad sp. zn. 5Svk/30/2023 zo dňa 30.05.2024, ktoré prešlo testom ústavnosti - uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 472/2024 zo dňa 3. októbra 2024 alebo v sp. zn. 4Svk/12/2024 z 23. októbra 2024.

25. Námietku absencie konzultácií podľa § 63 zákona o EIA vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Nevykonanie konzultácií bolo taktiež už niekoľkokrát predmetom prieskumu kasačného konania a senát kasačného súdu konajúci v prejednávanom prípade súc viazaný právnymi závermi iných senátov, ktoré rovnako vyhodnotili túto námietku ako nedôvodnú, v súlade s § 464 ods. 1 SSP cituje rozsudok sp. zn. 4Svk/12/2024 z 23. októbra 2024:

46. Čo sa týka nevykonania konzultácií podľa § 63 zákona EIA, kasačný súd poukazuje na východiská uvedené v rozsudku sp. zn. 3Svk/4/2023 zo dňa 28. marca 2024, v ktorom sa uvádza, že úvodné ustanovenia novely č. 2014/52/EÚ smernice EIA, konzultácie v zisťovacom konaní len odporúčajú ako „dobrý správny postup“ (bod 29.). Vzhľadom na to, že zákon EIA a ani smernica EIA v zisťovacom konaní výslovne nepredpokladajú vykonanie konzultácií, ktoré sú až inštitútom posudzovania vplyvov na

životné prostredie v prípade, že príslušný orgán tieto v zisťovacom konaní nevykonal, nemožno uvedené považovať za nezákonný postup. Konzultácie v zmysle § 63 zákona EIA sú v dispozícii konajúceho správneho orgánu, ktorý v konkrétnom prípade na základe správneho uváženia zváži vhodnosť ich vykonania. Uvedené závery z ústavnoprávneho hľadiska preskúmal aj ústavný súd (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 472/2024 zo dňa 3. októbra 2024).

26. Námietku rozporu postupu správnych orgánov s princípom dobrej verejnej správy vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného odôvodnenia, kasačný súd nevzhladol v postupe prvostupňového orgánu či žalovaného alebo v ich právnych posúdeniach nijaké pochybenia. Správne orgány postupovali v zmysle princípov, zásad a základných pravidiel správneho konania (§ 3 správneho poriadku). Porušenie princípu dobrej správy kasačný súd v konaní pred prvostupňovým orgánom či žalovaným preto nevzhladol.

27. Žiadosti o podanie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie kasačný súd nevyhovel. Žalobcom formulované otázky nespĺňajú formálne ani obsahové požiadavky, ktoré sú na prípustné prejudiciálne otázky kladené Súdnym dvorom Európskej únie. Žalobca nedefinuje žiadne ustanovenie, ktoré by bolo potrebné vyložiť, ani neuvádza, aké nejasnosti európskeho práva v prejednávanej veci je potrebné odstrániť. Navyše, kasačný súd v kontexte aplikovaných ustanovení prerokúvanej veci nevzhladol nijakú nejasnosť, ktorú by bolo treba odstrániť výkladom Súdného dvora Európskej únie.

28. So zreteľom na uvedené skutočnosti kasačný súd poukazuje na rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci *Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA* zo 6. októbra 2021, C-561/19, v zmysle ktorého: článok 267 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť súdnym prostriedkom nápravy podľa vnútroštátneho práva, je povinný predložiť Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, ktorá bola pred ním nastolená, pokiaľ nekonštatuje, že táto otázka nie je relevantná alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdného dvora, alebo že správny výklad práva Únie je taký jasný, že nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti, tak, ako vyplýva z odôvodnenia v bode 26, žalobca nepoukázal na konkrétne ustanovenia, ktoré by spôsobovali nejasnosť vo výklade práva Európskej únie. Kasačný súd v prejednanom prípade preto nepredložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nežiadal zároveň o prerušenie konania, nebolo potrebné o podnete na predloženie prejudiciálnych otázok rozhodnúť samostatným výrokom.

29. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd nevzhladol dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

IV.I Záverečné zhodnotenie

30. Podľa § 461 SSP: Kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná. Kasačný súd keďže nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodol podľa citovaného ustanovenia.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 druhej vety SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

32. Podľa § 169 SSP: Ďalší účastník ... pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Nakoľko ďalšiemu účastníkovi nebola v konaní uložená nijaká povinnosť, kasačný súd mu náhradu trov nepriznal.

33. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Vzhľadom na skutočnosť, že medzné hodnoty vyplývajú priamo z osobitných predpisov a nie sú výsledkom výpočtu, správnej úvahy, dokazovania či iného postupu správneho orgánu v konaní, absencia uvedenia týchto medzných hodnôt v odôvodnení rozhodnutia nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.